

at vi ikke have noget tilovers for. Vi betage dem intet, men give dem Skattefrihed — saaledes er Forholdet i Virkeligheden.

Naar saa det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds indvendte, at det var forkert, at vi ville lade 21 Borgerrepræsentanter vælges paa en Gang, siger jeg: Nej, jo flere der vælges paa en Gang, desto større Betydning faar Mindretalsvalgmaaden, desto bedre kunne Mindretallene blive repræsenterede, og det er jo netop Meningen med Mindretalsvalgmaaden at give dem Adgang til at blive repræsenterede. Og naar det ærede Medlem forudsatte, at disse Mindretal vare Personer, der ikke tænkte paa Samfundet, men kun paa deres egne Interesser, saa ved jeg ikke, hvorfra man skulde have den Mening, at ikke alle Borgere ere lige gode; for saa vidt tænke vi jo alle paa Byens Vel og ikke paa den enkelte Samfundsklasses Vel. Den Forudsætning ser jeg ikke har nogen som helst Berettigelse.

Endelig sagde det ærede Medlem, at det var galt, at vort Ændringsforslag om Forholdtalsvalg ikke hviler paa den almindelige Valgrets Grund. Det er jo et Spørgsmaal, som hidtil har været holdt ganske udenfor Debatten. Selv Regeringen har været enig om, at man skulde svare Skat for at faa Valgret, og det forekommer mig egentlig for saa vidt at være en ganske naturlig Fordring med Hensyn til Grundlaget for Valgretten. Om vi skulde videre til at sige, at man skal kunne vælge, selv om man ikke svarer Skat — ja, det er et Fremtidsproblem, som jeg mener, der i Øjeblikket endnu ikke er Grund til at drøfte.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*):

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Matzen) udtalte, at de Skatteydere, der svare Skat af 800 Kr., var det naturligt at lette for Skattebyrden. Jeg tror nu ikke, at disse Skatteydere ville sætte Pris paa, at man letter dem for denne Byrde; de ville sikkert meget hellere beholde Ud-sigten til ad Aare at faa Del i Valgretten. Det ærede Medlem udtalte, at der var væltet en stor Skattebyrde ind paa København, og derfor var det naturligt at lette disse Skatteydere for deres Skat. Men disse Skatteydere have jo ikke faaet nogen Merbyrde ved de Skattebyrder, det ærede Medlem talte om. Tværtimod, den Kommune, de tilhøre, har i Kraft af akkurat de samme Skattelove faaet betydelige ny Indtægter, og dette har kun været en indirekte Indtægtskilde for de paagældende

Skatteydere som Vælgere. Det ærede Medlem sagde, at vi berøve dem jo ikke den Adgang, de nu have, til at tegne sig for en Indtægt af 1,000 Kr. Vi læse hver Dag i Bladene — ja nu maaske ikke længere, nu ere vi maaske fri for det i de følgende Dage, men vi have læst det adskillige Dage i Vinterens Løb —: Tegn Dem for en Indtægt af 1,000 Kr., saa faar De Valgret! Jo, Adgangen dertil ophæve vi jo ved det her foreliggende Lovforslag. Medens det efter den nugældende Lov er saaledes, at det i København opfattes som tilstrækkeligt at sætte sig i Skat, vil det jo ikke være tilstrækkeligt efter det Lovforslag, der nu foreligger, idet man efter det vil kræve, at der virkelig ogsaa svares Skat.

Den ærede Ordfører omtalte nogle Oplysninger, som jeg havde givet. Han forstod ikke mine Udtalelser om, hvorledes der paa en skattepligtig Indtægt af 3—400 Kr. kunde blive en Skattebyrde af 20—30 Kr. Det vil jo ganske afhænge af Skatteprocenten i hver enkelt By, og det vil være den ærede Ordfører bekendt, at man i nogle Købstæder endog er oppe paa en Skatteprocent af 9—10. I øvrigt mente den ærede Ordfører, at han maatte bestride nogle Oplysninger, jeg havde givet. For saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører, kunde han bestride dem, fordi Udvalget ad privat Vej havde indsamlet nogle Oplysninger til Belysning af et eller andet Forhold. Men ud fra et saadant Arbejde kunne de Oplysninger, jeg har givet, ikke bestrides, thi de Oplysninger, jeg har fundet mig foranlediget til at give til Belysning af nogle Forhold, ere naturligvis ikke Oplysninger, jeg har indsamlet ad privat Vej, men som jeg har fremskaffet gennem Statens statistiske Bureau.

C. C. Andersen: Jeg ønsker overfor det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Matzen) at udtale, at jeg aldeles ikke er i Tvivl om, at Rigsdagen har Ret til i et Lovforslag som dette at indsætte en Bestemmelse med Hensyn til Skatteforhold, for saa vidt den kan blive enig derom, men jeg tror ogsaa, det ærede Medlem vil erkende, at det er en usædvanlig Fremgangsmaade, her er blevet anvendt. Og det forekommer mig, at naar man endelig vil gaa hertil, burde man ogsaa give Københavns Kommune Erstatning for det Beløb, man saaledes berøver den. Jeg ser nok, at det ærede Flertal i Betænkningen har nævnt, at Københavns Kommune tjener ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paa Ejendoms-